

YSK kendi kararına gerekçe bulamadı

16.06.2019

Nurzen Amuran: 23 Mayıs günü TBMM Genel Kurulunda yaptığınız konuşmada, 27 Mayıs 1949 da resmi gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren İnsan Hakları Evrensel Bildirgesinden söz etmişsiniz ve şöyle dediniz: “İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi şu üçlü kavramın oluşturduğu ideolojiye dayanmaktadır: Özgürlük, eşitlik ve haysiyet.”

Bugün ülkemizde bu ideolojiye uygun bir süreç yaşanıyor diyebilir misiniz? Aklıma hemen yazdıklarından ötürü mahkûm edilen gazeteci Kadri Gürsel'e “kelepçe takıldığı anın” fotoğrafı geldi.

İbrahim Kaboğlu: İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi (İHEB)'in 70.yılında “**özgürlük, eşitlik ve haysiyet**” üçlüsünün oluşturduğu ideolojiye, insan hakları anlayışı, normatif düzenlemeler ve uygulamalar düzleminde oldukça uzağız. Sadece yazdıkları ve söylediklerinden değil, yazmadıkları ve söylemediklerinden “**suç yaratma**”ya yönelik zihniyet ve uygulama, giderek yaygınlaşmakta olup, Kadri Gürsel'e takılan kelepçe, “**özgürlük, eşitlik ve haysiyet**” üçlüsünü yadsıyan bir bakış açısının uygulamaya yansıyan ibretlik görüntülerin bir kesitidir sadece. “**Kelepçe**” bile, tek başına, Gürsel'in suçlu olmadığını teyit eder bir görüntü. Bunlar, Ergenekon ve Balyoz davaları döneminde tanık olunan uygulamaları belleklerde canlandırıyor...

Hukuk dışı işlem ve eylemlere tabi tutulanlar ile hukuktan bağışık tutulanlar ayrımı, şimdi FETÖ dedikleri hareketle birlikte yönetim ile bugün MHP işbirliğinde yönetim arasında işin özü değişmiş değil: 17-25 Aralık 2013'e kadar AKP-Gülen ittifakı dışında kalanlar, “potansiyel suçlu ve darbeci” muamelesi görüyordu; Devlet Bahçeli'nin ‘anayasa suçu işleniyor’ dediği 16 Ekim 2016'dan bu yana ise, AKP-MHP ittifakı dışında kalanlar, “potansiyel suçlu ve terörist” muamelesi görmekte. Her iki dönemin ortak özelliği: “**güç yoluyla hukuk katliamı**”.

İNSAN HAKLARI DÜŞÜNCESİ EVRENSEL İHLAL İSE YERELDİR

Amuran: İnsan haklarına yönelik uluslararası pek çok sözleşmede imzamız var. BM İnsan Hakları Sözleşmesi de evrensel Anayasa konumunda. “İnsan hakları düşüncesi evrensel, ihlal ise yereldir” cümleliz önemli. Bu konuda TBMM'ne düşen sorumluluk ne olmalıdır?

Kaboğlu: İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, 70 yılda bütün dünyaya mal oldu ve insan haklarının evrensel özelliğini teyit etti. İnsan hakları düşüncesi evrensel olsa da ihlal ve saygı ikilisi, daha çok yereldir.

Bu bakımdan, Anayasa'nın uygulayıcısı konumunda olan TBMM üyeleri, herkesin insan haklarından ve temel hürriyetlerden yararlanması ülküsünden ve Anayasaya sadakatten ayrılmama andı, hak ve özgürlükler karşısında anayasal ve ahlaki yükümlülük altındalar.

Yasalara, Devletin insan hakları karşısındaki şu üçlü yükümlülüğü yansıtırma görev ve sorumluluğu açık:

-İnsan haklarına saygı,

-İnsan haklarını korumak,

-İnsan haklarını ilerletmek.

Bu üçlü yükümlülük karşısında TBMM, sadece Anayasa'ya ve asgari standartları İHEB tarafından belirlenen insan haklarına ve temel özgürlüklere aykırı yasaları ayıklamakla yetinmemeli, aynı zamanda insan haklarını koruyucu ve ilerletici düzenlemeler yapmalı.

Bunun için, TBMM üyeleri, tarihsel misyonlarını ve anayasal konumlarını hiçbir zaman unutmamalı:

-Tarihsel; çünkü parlamentolar, mutlak monarşiye karşı özgürlük mekânları olarak doğmuştur. Bu süreç, Osmanlı Devleti için de geçerli.

-Anayasal; zira, yasama organı, aslı ve genel niteliği ile her konuda kural koyma yetkisine sahip olduğu gibi, insan hakları alanında norm koyma yetki tekeline sahip bir erk.

Amuran: TBMM Genel Kurulunda yaptığınız yine aynı konuşmada, "İnsan Hakları Dünya Mahkemesi çalışmalarına Türkiye'nin katkıda bulunması da önemlidir ve temenni edilir" dediniz. Böyle bir katkının bize yönelik faydası ne olabilir?

Kaboğlu: Bunun, tarihsel ve güncel olmak üzere ikili yararı vurgulanabilir:

Tarihsel, Birleşmiş Milletler ve Avrupa Konseyi'nin kuruluşundan bu yana, bu uluslararası örgütlere üye olma ve bu örgütlerce hazırlanan insan hakları belgelerine taraf olma onurunu yasalara yansıtan bir devlet olarak Türkiye'nin, insan haklarını koruma mekanizmalarına katkı sunması, uluslararası insan hakları mirasını sahiplenmesi ile örtüşmekte.

Özellikle İHEB'i erken dönemde iç hukukuna dahil eden, İHEB esinli sözleşmeleri de iç hukuka katan Türkiye, Dünya ölçeğindeki saygın sürecin dışında kalmamalı...

Güncel bakımdan; Türkiye, resmen Avrupa Konseyi (AK) üyesi 47 Devlet içinde, insan haklarına saygı bakımından en alt sıralarda yer alan bir Devlet. İnsan Hakları Dünya Mahkemesi'nin kuruluşuna katkı sunması, insan hakları imajını olumluya çevirme adımı olarak da görülebilir.

Böyle bir iradenin dışı vurumu, insan hakları uluslararası hukuku mirasını sahiplenme iradesi bakımından olduğu kadar, insan hakları farkındalığı yaratmak için de önem taşımaktadır.

SİYASETİN HUKUKU VE YARGIYI ARAÇSALLAŞTIRMİŞ OLMASI EN VAHİM SORUNDUR

Amuran: Yargı Reformu Strateji Belgesinin Cumhurbaşkanlığı Külliyesinde açıklanması bazı siyasetçilerin eleştirilerine yol açmıştı. Oysa şu anda Cumhurbaşkanlığı sistemi var. Bu açıklama nerede yapılmalıydı ve zamanlaması, AB'nin son raporunun açıklanmasıyla aynı döneme gelmesi bir rastlantı mıdır?

Kaboğlu: Yargı reformu, adil yargılanma hakkı ereğinde şu üçlü sacayağı ekseninde gerçekleştirilmeli: yasama, yürütme ve yargı.

Yasama, çünkü özellikle OHAL döneminde yürürlüğe konulan Anayasa dışı KHK düzenlemeleri yoluyla, adil yargılanma hakkının asgari gerekleri ortadan kaldırılmış ve özü zedelenmiş olduğundan, bu konuda kapsamlı yasal düzenleme yapma gereği acildir.

Yürütme olarak, Adalet Bakanlığı, ihtiyaçları ve sorunları belirleme bakımından en elverişli konumda olan birim. Gerçi, Cumhurbaşkanlığı karnamesi (CBK-1) ile Hukuk Politikaları Kurulu da oluşturuldu; ama, bu Kurul, Cumhurbaşkanlığında çalışıyor. Açıklamanın Külliye'de yapılması, 1 Ekim 2018 günü TBMM açılışı vesilesiyle yaptığı konuşmada **"yürütme benim"** diyen Cumhurbaşkanının iradesi ile örtüşen bir durum.

Ancak, yargı reformu strateji belgesi vesilesi ile şu iki çelişkiye dikkat çekilmeli:

-Belgeyi açıklayan Cumhurbaşkanı, aynı zamanda Anayasa'yı en çok uygulamayan kişi.

-Yasal düzenleme yetkisi, teklif tekeline sahip TBMM'ye ait; ama hazırlık aşamasında bile TBMM dışlanmış durumda.

Oysa, adil yargılanma hakkında asıl sorun, Anayasa'nın üstünlüğüne saygı noktasında düşümlenmekte: **"Anayasa hükümleri, yasama, yürütme ve yargı organlarını... bağlayan temel hukuk kurallarıdır"** (md.11). Kuşkusuz bu saptama, Anayasa'nın yargı bağımsızlığı ile bağdaşmayan hükümlerinin ayıklanması gereğini görmezlikten geldiği anlamına gelmez.

Sonra, Anayasa'ya uygun yorumlanması gereken yasalara saygı gelmekte. Ne var ki, bu konuda da ciddi zaafılar var.

Nihayet, siyasetin hukuku ve yargıyı araçsallaştırmış olması en vahim sorundur. Bu açıdan, yargı reformu strateji belgesinin AB raporu ile eşzamanlı olarak açıklanması bir rastlantı mı sorusundan daha anlamlı olanı, belgenin 23 Haziran seçimlerine bir ay kala açıklanmış olması.

Amuran: Sizce yargıdaki uygulamalarla dile getirilen temenniler uyuyor mu? Böyle bir belgede nelerin yer almasını isterdiniz? Sözelimi OHAL Kanun Hükmündeki Kararnemelerin yol açtığı sorunları siz de yaşadınız ve hepimiz biliyoruz. Bu konuda herhangi bir açıklamaya ben rastlamadım. Dile getirilen bazı konular uygulamalardan kaynaklanmıyor mu? Önemli olan zihniyet değişikliği değil mi?

Kaboğlu: Olağanüstü hal yönetimlerine ilişkin asgari standartlara uyulmadan ve tamamen Anayasa dışı yol- yöntem ve içerikle hazırlanan OHAL KHK düzenlemeleri, sonradan yasalaşındı. Böylece, adeta iki hukuk sistemi yaratıldı:

Yürürlükte olan yasalar ve OHAL KHK'leri kalıcı hale getiren düzenlemeler.

OHAL KHK ek listelerinde adları yer alan 130-140 bin kamu görevlisi, sorgusuz ve savunmasız bütün kazanımlarından yoksun kıldığı gibi kendilerine mahkeme kapıları da kapatıldı. Hal böyle iken adil yargılanma hakkını sağlama vaadi inandırıcı olabilir mi?

Kaldı ki, bunun bir de siyasal boyutu var: **"kitlese hukuk katliamı kararnemeleri"** altında başbakan olarak imzası bulunan kişi, önce TBMM başkanı yapıldı; sonra İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı yapılmak istendi; seçimi kaybettiği halde, YSK, **"hukuk tarihinin en büyük toplu hukuk katliamı"** baş sorumlusu olan kişi hizmetine konuldu.

Yargılanması gereken bir kişinin, yaptırım yerine tam tersine **"ödüllendirilmesi"** için yargıyı araçsallaştıran bir siyasal iradede, adil yargı ereğinde bir yargı reformu beklenebilir mi?

Amuran: Yargı Reformu Strateji Belgesinde, "hak ve özgürlüklere ilişkin standartların yükseltilmesine yönelik mevzuat paketleri hazırlanacağı, ifade özgürlüğüne ilişkin davalarda kanun yolu güvencesi artırılarak ilgili kararların istinaf incelemesinden sonra Yargıtay tarafından da incelenmesinin sağlanacağı" dile getiriliyor. Yasalarda yapılan son değişikliklerin yargıya zarar verdiği inancıyla mı hareket ediliyor, bu nedenle mi bir geriye dönüş var?

Kaboğlu: Böyle bir düzenleme, aslına **"fikir suçu"** uygulamasının devam ettirileceğinin ön kabulü şeklinde yorumlanabilir. Önemli olan, Türk Ceza Kanunu (TCK) ve Terörle Mücadele Kanunu (TMK) vb. yasalardan düşünce suçu yaratmaya açık hükümlerin ayıklanmasıdır. Kuşkusuz, yasalarda değişiklik kadar, yasaların özgürlükçü değil, yasakçı yönde uygulanmasını etkileyen siyasal irade de değişmeli. Bu da bir zihniyet ve hukuk bilinci sorunu. **Gazetecileri, öğretim üyelerini ve yazarları, yani "fikir emekçileri"ni özgürlüklerinden alıkoyan uygulamaların çoğu, özellikle siyasal iradenin yargıyı yönlendirmesi ile bağlantılı değil mi?**

EĞER BAĞIMSIZLIK BİR STATÜ İSE TARAFSIZLIK BİR ERDEMDİR

Amuran: Sizi de daha yakından ilgilendiren bir bölüm var. Yeni bir "İnsan Hakları Eylem Planı" hazırlanması düşünülmüştü. Bu planla hak ve özgürlüklere ilişkin ayrıntılı düzenlemeler ortaya konulacaktı. Çok genel bir başlık. Siz bu başlığın altını nasıl doldurursunuz?

Kaboğlu: Önce, insan hakları alanındaki ulusal ve uluslararası kazanımları hatırlatmak isterim. Anayasamız, eksikliklerine

karşın, geniş bir hak ve özgürlükler yelpazesi sunmakta (md.12-74). Dahası, Avrupa Konseyi çerçevesinde yürürlükte bulunan insan hakları sözleşmelerinin büyük bir kısmına Türkiye taraf. Aynı şey, BM insan hakları belgeleri için de söylenebilir. Hepsinin ve özellikle anayasal düzenlemelerin normatif değeri ve göz ardı edilmemesi gereken güvenceleri var. **Örneğin, Anayasa md.13 kayda değer: hak ve özgürlükler, ancak yasa ile anayasal nedenler çerçevesinde ve Anayasa'ya uygun olarak sınırlandırılabilir. Ancak bu sınırlamalar, demokratik toplum düzenine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamayacağı gibi hakkın özüne hiçbir biçimde dokunamaz.**

Bu nedenle, benim insan hakları eylem planından anladığım şu: Anayasal güvencelerin ne ölçüde uygulandığını izleyen bir mekanizma. **Ne var ki, burada da yargı bağımsızlığı gündeme geliyor ki, bu da "yargıçların statüsü"ne ilişkin bir sorundur.** Bunun için öncelikle, Hakim ve Savcılar Kurulu, yürütmenin güdümünden çıkarılarak özerk yapıda bir kurul olarak düzenlenmeli.

Unutmamak gerekir ki, eğer bağımsızlık bir statü ise, tarafsızlık bir erdemdir. Bağımsız olmayan yargıçtan erdemli olmasını beklemek, yargı mensuplarından kahramanlık beklemek anlamına gelir ki, bugün tanık olduğumuz durum bundan başkası değildir.

Amuran: Siyasete girdiniz. TBMM'nin son dönemdeki panoramasını çizer misiniz? Cumhurbaşkanlığı sistemiyle TBMM'nin yetkileri sınırlandı. Oysa sizin de belirttiğiniz gibi şu denilmişti: "Çift başlılık sona erecek, vesayet bitecek, erkler ayrılığı sağlanacak." Bu başarılı mı?

Kaboğlu: Şöyle; yasama çalışmalarında, 6771 sayılı yasa ile gerçekleştirilen 2017 Anayasa değişikliğinin meşruluk sorununu en sık gündeme getiren vekillerin başında geliyorum. Fakat asıl çelişki, kendilerini cumhur ittifakı olarak adlandıran AKP-MHP ekseninde: her vesile ile Anayasa değişikliğini savundukları halde, **Anayasa'nın emredici hükümlerini sürekli ihlal eden de onlar.**

Kanun teklifinin Meclis dışında hazırlanması, en belirgin Anayasa ihlali. Dahası, komisyonlar ve Genel Kurul, tartışma ve müzakere mekânları değil, adeta bürokrasiden gelen metinleri "tevsik" kurulları. Bazen, Anayasa'ya açık aykırılıkları vurguladığımızda, "emir yüksekten" diyebiliyorlar.

Özetle, meşruluk sorunu (CHP-HDP-İYİ Parti eksen) ve meriyet sorunu (AKP-MHP eksen) birlikte, aslında "sürdürülemezlik" sorunsalında düğümleniyor: 2017 Anayasa değişikliğinin, bir yıllık uygulanmasında sürdürülemez özelliği teyit edilmiş bulunuyor.

Resmen tek başlı anayasal düzen belki; ama TBMM'de AKP-MHP koalisyonu nedeniyle, yürütme "fiili çift başlı" bir görüntüyü yansıtıyor.

Erkler ayrılığı yerine, yürütmeyi elinde tutan "tek kişi" üstünlüğü (monokrasi), yasama ve yargı açısından da geçerli.

Bu ortam ve koşullarda eğer vesayetten söz edilecekse, buna cumhur müttefiklerinin "beka vesayeti" demek, en gerçekçi nitelendirme olur.

Amuran: Bütün milletvekillerimize soruyorum. Bu nedenle size de aynı soruyu yöneltmek istiyorum. Torba yasalar sık sık dile getirilen şeffaflık ilkesiyle ne derece bağdaşır? Çünkü kamuoyu, düzenlemenin ne zaman çıktığı veya çıkacağı konusunda bilgi sahibi olamıyor. Torba yasa önerileri rutin hale geldi. Sizce en büyük sakıncası nedir?

Kaboğlu: Torba yasa uygulaması, nitelik ve saydamlık açısından; öngörülebilirlik, ulaşılabilirlik ve etkililik zaafı yanı sıra, yürürlükteki yasaların iç tutarlılığını bozduğu için ciddi sorunlar yaratmakta.

Bunun başlıca nedeni, yürürlükteki yasaları bir bütün olarak ele alma yerine, çeşitli bakanlıklardan gelen öneriler doğrultusunda, birbiriyle hiç ilgisi bulunmayan alanlarda yasa maddelerinin sıralanması ve tek yasa olarak oylanmasıdır. Bu nedenle, torba yasalarının temelini oluşturan teklifler, muvazaa önerileri, yani dolanma yoluyla hazırlanan öneriler

olarak adlandırılmakta.

Bunların içeriğinden, kamuoyu değil sadece, milletvekillerinin bir kısmı tam olarak haberdar değil; zaten anlaşılır olmaktan uzak.

Kamu hizmetlerinin verimliliği açısından da torba kanunların kayda değer sakıncası şu: eğer bir torba yasa 15 ayrı kanunda değişiklik yapmayı öngörüyor ise, ilgili 15 bakanlık veya kamu kurumu biriminin üst düzey görevlileri toplu halde Meclis'e gelerek mesai harcamakta...

Amuran: "Cumhurbaşkanlığı TBMM ilişkisinde Cumhurbaşkanlığı kararname ve yasa yapma görevi arasında önemli ayrışmalar var. Meclis yasama inisiyatifini kullanamıyor" diyorsunuz. "Cumhurbaşkanının açıkça yasanın düzenlediği alanlarda yaptığı Cumhurbaşkanlığı kararname TBMM'de görüşülsün, yasalaştırılsın." önerisinde bulundunuz. Nasıl bir düzenleme yapmak gerekir?

Kaboğlu: Cumhurbaşkanlığı kararname konusundaki ön sorun veya genel sorun şu: Anayasa, CBK alanını, Türkiye Büyük Millet Meclisine ait olan yasama yetkisinin devredilme yasağı ile bağdaşmayacak şekilde belirlemiş olmakla birlikte, yasamanın aslı ve genel niteliği devam etmekte. Tam tersine, CBK sınırları madde 104 tarafından çerçevelenmiş bulunuyor: mutlak yasak alanları, münhasır kanun ve açıkça yasa ile düzenlenmiş alanlar şeklinde CBK için getirilen kayıtlar, kural koymaya ilişkin genel ve asli yetkinin TBMM'ye ait olduğunu gösteriyor. Ne var ki, sayısı 37'ye ulaşan CBK, çoğu zaman anayasal sınırları aştığı için Anayasa Mahkemesi'ne iptal davası açıldı. Henüz CBK'ler konusunda karar vermeyen Anayasa Mahkemesi (AYM), CBK alanına ilişkin anayasal yasak ve kayıtlar üzerindeki ilkeleri bir an önce belirleme sorumluluğu ile karşı karşıya.

TBMM'nin CBK karşısındaki konumu veya tavrına gelince; TBMM'nin "**aynı konuda kanun çıkarması durumunda, Cumhurbaşkanlığı kararnamesi hükümsüz hale gelir**" kuralı, öncelikle hatırlanmalı. Şu halde, kural koyma konusunda, her ne olursa olsun son söz, yasamanın.

Ne var ki, önceki soru ile bağlantılı olarak TBMM üyeleri, başlarını "**torbadan çıkaramıyor**" veya içerik olarak "torbanın içindekileri" tam anlayamıyor da denebilir. Bu bakımdan, yasama konusunda inisiyatif kullanamayan TBMM, CBK düzenlemeleri karşısında da seyirci konumunda.

Sonuç olarak, TBMM'de içtüzük değişikliği yoluyla CBK İzleme Komisyonu kurulsa da, Anayasa değişikliği yoluyla yasama-yürütme-yargı arasında denge ve denetim düzeneğinin öngörülmesi, asıl hedef olmalı.

KARAR GEREKÇEDEN HAREKETLE YAZILIR

Amuran: Yaklaşan İstanbul yenileme seçimiyle de ilgili iki sorum olacak. Hukuki açıdan tartışılması gereken bir sorun var. Seçim iptaline ilişkin gerekçe. İstanbul İBB seçimleri için YSK'nın 6 Mayıs da açıkladığı iptal kararının gerekçesiyle, 22 Mayıs'ta açıkladığı gerekçe arasında büyük fark vardı. Önce karar verildi. Sonra gerekçe ayarlandı. Bir Anayasa hukukçusu olarak söylers misiniz, evrensel hukuk literatüründe görülen bir durum mudur?

Kaboğlu: Karar, gerekçeden hareketle yazılır; oysa YSK, önce kararlarını verdi, sonra gerekçe arayışına yöneldi. Haliyle, 22 Mayıs'ta "**gerekçe**" adı altında yayımladığı kararda kendisini iptale götüren nedenleri kanıtlayamadı. Dahası, 31 Mayıs'ta vermiş olduğu kararla, 6 Mayıs tarihli iptal kararını hukuki dayanaktan yoksun bıraktı. Çünkü, "**23 Haziran 2019 tarihinde yapılacak olan İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçimi için İlçe seçim kurulu başkanı, seçim müdürü ve seçim personelinin görev değişikliği hususunda bu aşamada bir işlem bulunmadığı**" şeklindeki karar, 6 Mayıs tarihli kararı gerekçesiz bıraktı.

Şimdi yapılması gereken, hukuken yapılması gereken, 6 Mayıs kararından geri dönülmesi. Dört YSK kararı bu gerekliliğe ayna tutuyor:

6 Mayıs: karar doğmadı; çünkü, “**Bütün mahkemelerin her türlü kararları gerekçeli olarak yazılır**” (Any., md.141/3).

10 Mayıs: 6 Mayıs ile çelişti...

22 Mayıs: 6 Mayıs çerçevesinde karar gerekçelendirilemedi.

31 Mayıs: 6 Mayıs'ta kullanılan gerekçe geçersiz sayıldı.

Şu halde hukuken yapılması gereken belli: “**İptal kararının iptal edilmesi**”.

Amuran: Ülkemizde herkes bir güven sorunu yaşıyor. Yargıya, ekonomiye, siyasete, geleceğe olan güveni azaldı. İstanbul'da yenilenecek seçimlere az zaman kaldı. Sandık güvenliği açısından ne yapılmalı, önlemlerde nelere özen gösterilmeli?

Kaboğlu: Öncelikle YSK, belli konularda karar almalı: Bakanların seçim kampanyasına katılması gibi konularda karar vermeli, anayasal ve yasal yasakları hatırlatmalı.

Sandık görevlileri daha çok bilgilendirilmeli ve bu konularda özellikle avukatlar devreye sokulmalı.

Sandıkları sahiplenmek, hukuk yoluyla demokrasi mücadelesinin özünü oluşturur.

Amuran: Bir Anayasa Hukukçusu olarak açıklanmasında okurlarımızın bilgilенmesinde sizin için önemli konu nedir?

Kaboğlu: Anayasa hukukçusu olarak, “**anayasal bilgilene hakkı**” üzerinde çok durdum. Bu kavramı, 2014-2015 yıllarında zirve yapan “**anayasasızlaştırma**” sürecinde özellikle öne çıkardım; 16 Nisan 2017 halkoylaması öncesi sıkça yazdım ve dillendirdim.

Anayasal kamuoyu, anayasal bilgi kirliliğini aşmak için çok önemli idi. Gerçekten, eğer 2017 Anayasa değişikliği içeriği üzerine gerçek ve doğru bilgiler paylaşılabilse idi, sonuç farklı olurdu. Bugün, benzeri bir duruma 31 Mart seçimlerinden bu yana tanık olmaktadır.

YSK üzerinde medya yoluyla kurulan baskı, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı pusulalarının geçersizlik kararına kadar götürdü işi.

Başka bir söyleyişle görsel ve işitsel iletişim özgürlüğü, toplumu “**bilgilendirmek**” için değil, daha çok “**bilgi kirliliği**” yaratmak için kullanıldı ve kullanılıyor... Bunun önüne geçilemediği sürece demokratik toplum, Anayasa'da yer alan güzel bir kavram olmanın ötesinde bir anlam taşımaz.

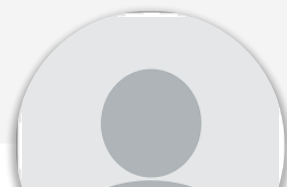
Amuran: Bu söyleşinin en önemli en can alıcı noktası, anayasal bilgilene hakkını ne derece doğru kullandığımız.

Böyle bir hakka sahip olduğumuzun ne derece bilincinde olduğumuz. Bu güzel söyleşi için teşekkürler. Bizi aydınlattınız, önemli bilgiler verdiniz.

Kaboğlu: Ben teşekkür ederim.

Nurzen Amuran

Odatv.com

Nurzen Amuran

Diğer Yazıları

Türkiye bunu ödemek zorunda kalacak

05.12.2021

Merkez Bankası bu talimata uymasaydı...

28.11.2021

Egemen Bağış'ın Büyükelçi tayin edildiği kurum, nasıl adil olmaktan söz edebilir

21.11.2021

Kumpas davaları olmasaydı FETÖ 15 Temmuz'a cesaret edebilir miydi

14.11.2021

Erdoğan'ı destekleyerek koltuklarını koruma derdine düştüler

07.11.2021

Artık "vakıf" dendiğinde akıllara kara para geliyor

31.10.2021

Tüm Yazıları

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşak

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

